

Sylwia Czacharowska

Jublieusz pięćdziesięciolecia Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego w Olsztynie

Komunikaty Mazursko-Warmińskie nr 1, 129-135

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sylvia Czacharowska

Jubileusz pięćdziesięciolecia Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego w Olsztynie

Rok 1996 to czas jubileuszy. Mija właśnie pięćdziesiąt lat od założenia wielu placówek oświatowych i kulturalnych na Warmii i Mazurach. Wśród nich — mnogość szkół średnich i podstawowych oraz placówka powołana do służby nauczycielstwu — Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka im. prof. Tadeusza Kotarbińskiego w Olsztynie. Uroczysta sesja z okazji jubileuszu odbyła się 16 października 1996 r. i zgromadziła znamienite i liczne grono przedstawicieli władz, współpracowników, pracowników byłych i obecnych, bibliotekarzy różnych sieci, przyjaciół i czytelników. Swoją obecnością zaszczylili bibliotekę: panie posłanki Danuta Ciborowska i Irena Petryna, prezydent Olsztyna Andrzej Ryński, przedstawiciel wojewody olsztyńskiego — dyrektor Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego Witold Hiller, władze oświatowe — kurator Ryszard Krępuła i wizytator ds. bibliotek szkolnych Aleksandra Drzazgowska, dyrektor Archiwum Państwowego Józef Judziński, dyrektor Muzeum Warmii i Mazur Janusz Cygański, dyrektor Ośrodka Badań Naukowych Stanisław Achremczyk, dyrektorzy bibliotek innych sieci: Biblioteki Głównej WSP — Danuta Konieczna, Biblioteki Głównej ART — Irena Suchta, Biblioteki Miejskiego Ośrodka Kultury — Danuta Pol-Czajkowska, Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej — Bożena Wasilewska, Biblioteki Garnizonowej — Ryszard Grodzki, władze Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich w osobach Elżbiety Całkiewicz i Katarzyny Frankowiak, dyrektorzy i przedstawiciele współpracujących placówek oświatowych: Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego — dyrektor Anna Mościcka, dyrektorzy olsztyńskich szkół średnich — LO I, LO IV, SKU „Glob”, ZSE-H, nauczyciele — nowatorzy — Grażyna Sendrowicz, Jadwiga Pilawska oraz przedstawiciele nauczycielskich związków zawodowych — Zbigniew Kopyński — ZNP i Joanna Kuryło — NSZZ „Solidarność”. Gościem honorowym, przyjmowanym zawsze ze szczególną atencją, była pani Władysława Knosalina.

Pięćdziesięciolecie działalności stało się okazją do uhonorowania niektórych pracowników biblioteki odznaczeniami i nagrodami. Posłanka Danuta Ciborowska odznaczyła Srebrnym Krzyżem Zasługi kierowniczkę Biblioteki Pedagogicznej w Mrągowie — Teresę Wójcik. Medalem Komisji Edukacji Narodowej kurator oświaty Ryszard Krępuła odznaczył Zbigniewa Ślesiańskiego, kierownika Wydziału Instrukcyjno-Metodycznego PBW. Honorowe Odznaki „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” otrzymały z rąk przedstawiciela wojewody, dyrektora Witolda Hillera, panie Leokadia Małkowska, kierowniczka Filii PBW w Biskupcu oraz Grażyna Koneczna, pracownik obsługi PBW. Było również

wiele nagród, z najważniejszą — ministra edukacji narodowej I stopnia, którą dwa dni wcześniej odebrał dyrektor Marian Filipkowski. Ponadto sześciu bibliotekarzy zostało nagrodzonych nagrodami kuratora oświaty, dwunastu pracowników otrzymało nagrody dyrektora, zaś wszyscy pozostali otrzymali nagrody książkowe, ofiarowane przez olsztyńskich księgarzy, wydawców i prezydenta miasta. Część oficjalną zamknęły niezwykle liczne, serdeczne gratulacje i wyrazy uznania dla dyrektora biblioteki i całego zespołu pracowników. Pani poseł Danuta Ciborowska powiedziała: „w czasach, gdy książka jest, niestety, coraz droższa, gdy biblioteki borykają się z kłopotami finansowymi tym bardziej na wyróżnienie zasługuje postawa ludzi, którzy jakby na przekór rzeczywistości stoją na straży wielkiego dziedzictwa kulturowego i dbają, by zapisane karty literatury i nauki ciągle mogły służyć spragnionym dostępu do słowa pisanego. A przecież Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka znana jest również jako miejsce realizacji wielu interesujących przedsięwzięć artystycznych”.

Pani poseł Irena Petryna przekazała na ręce dyrektora Mariana Filipkowskiego dyplom ministra kultury i sztuki przyznany bibliotece „za zasługi w rozwoju kultury i oświaty”. Odczytała również list od ministra kultury i sztuki, skierowany do dyrektora, którego fragment warto tu zacytować: „Przekazuję wyrazy uznania i podziękowania w szczególności za przygotowanie i realizację programu współdziałania sieci bibliotek szkolnych i publicznych wyrażającą się stałym wzbogacaniem działalności programowej instytucji, rozwojem czytelnictwa dzieci i młodzieży, upowszechnianiem literatury oraz wiedzy o regionie”.

Prezydent Olsztyna, Andrzej Ryński, zauważył: „Przez pół wieku ta instytucja oświatowa zabiegała o szerokie spopularyzowanie swoich zbiorów wśród kadry pedagogicznej, o kształtowanie zainteresowań czytelników, o pełne zaspokajanie ich potrzeb. Służyły temu organizowane liczne wystawy, imprezy biblioteczne, jak również szeroka współpraca bibliotekarzy z innymi instytucjami i organizacjami. Wraz ze wzrostem potrzeb czytelników biblioteka rozwijała się i doskonaliła swoją działalność. Było to możliwe dzięki ofiarnej, sumiennej pracy i ogromnemu zaangażowaniu wszystkich pracowników, którzy z serdecznością i życzliwością, najpierw organizowali, a później upowszechniali czytelnictwo”.

Były także kwiaty i upominki — oczywiście w postaci książek. Szczególnie cenną deklarację złożył wraz z gratulacjami dyrektor Ośrodka Badań Naukowych w Olsztynie, prof. Stanisław Achremczyk, który obiecał bibliotece dwa bezpłatne egzemplarze każdego wydanego przez OBN tytułu. Również dr Józef Rusiecki, dyrektor Studium Kształcenia Ustawicznego „GLOB”, autor wielu publikacji z zakresu pedagogiki, ofiarował bibliotece nieodpłatnie 11 egzemplarzy swej książki, z obietnicą przekazywania następnych publikacji.

Zamykając część oficjalną sesji dyrektor PBW, mgr Marian Filipkowski, bardzo serdecznie podziękował wszystkim za gratulacje, życzenia i wyrazy uznania. Powiedział również: „Myślą przewodnią naszego uroczystego spotkania uczyniliśmy wymowne hasło: biblioteka centrum kultury pedagogicznej Warmii i Mazur. Na takie znaczenie biblioteki w środowisku oświatowym pracowały wszystkie pokolenia pracowników dzisiejszej jubilatki — od najstarszego do najmłodszego. Pragnę im za to dziś szczerze, serdecznie i po

bibliotekarsku pogratulować i podziękować. Narodzinom, rozwojowi i rozkwitowi biblioteki sprzyjały od początku władze administracyjne miasta i województwa, władze oświatowe z Kuratorium Oświaty na czele oraz bratnie placówki zajmujące się doskonaleniem nauczycieli i sprawami związkowymi. Zarówno dawniej jak i dziś z ich strony doświadczamy przychylności wobec naszej pracy, za co pragnę im wszystkim również podziękować i powiedzieć, że są współtwórcami dzisiejszego poziomu biblioteki w jej obecnym kształcie materialno-technicznym, merytorycznym i kadrowym. Mam nadzieję, że będą nadal naszymi spolegliwymi opiekunami. A czasy nadeszły dla biblioteki chyba najtrudniejsze — brak środków na zakup nowości osłabia możliwości edukacyjne placówki, wywołując szczególne rozgoryczenie wśród nauczycieli dokształcających się i doskonalących. Skoro zaś mowa o wymiernej pomocy to w pierwszym rzędzie należy wymienić pana Jana Jaszcuka, nauczyciela wydziału ekonomicznego Kuratorium Oświaty, który 16 lat temu podjął trafną decyzję pedagogiczną i lekką ręką podpisał wstępne założenia rozbudowy z modernizacją, naszej biblioteki, za co dziś raz jeszcze Mu dziękuję.

Potrzeby czytelników, zwłaszcza nauczycieli, pracowników naukowych i młodzieży studiującej były zawsze dla tej biblioteki sprawą najważniejszą. Były też źródłem wielostronnie inspirującym aktywność bibliotekarską — by w pełni te potrzeby zaspokajać, rozwijać i sublimować. Poszukiwaliśmy takiego modelu biblioteki, by nauczyciele mogli przejrzeć w naszej placówce swoją „świadomość pedagogiczną”, tak jak człowiek przegląda się w lustrze, by zaspokoić ją strawą pochodzącą zarówno z gromadzonego od wielu lat dorobku naukowego, jak i świeżością najnowszej myśli pedagogicznej. Czy to się nam udało — oceniamy codziennie nasi czytelnicy”.

Przerwa była czasem na towarzyskie spotkanie kilku pokoleń bibliotekarzy pedagogicznych Olsztyna i województwa. Spotkanie także z ludźmi, którzy z biblioteką współpracowali, pomagali w jej pięćdziesięcioletnim trwaniu. Nie obyło się bez wzruszeń, wspomnień tych, którzy odeszli... Nieocenieni sponsorzy (długą ich listę zaprezentowano na wystawie w holu biblioteki) zapewnili w przerwie napoje, owoce i słodczyce, którymi goście pokrzepili się przed drugą częścią uroczystości.

Po przerwie dr Danuta Konieczna, dyrektor Biblioteki Głównej WSP i zastępca przewodniczącego Zarządu Okręgu Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich poprowadziła część naukową sesji. Zaprezentowane zostały trzy referaty: „Miejsce Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w życiu oświatowym i kulturalnym województwa olsztyńskiego” dr Korduli Szczechury; „Filie PBW wczoraj i dziś” mgr Sylwii Czacharowskiej; „Działalność bibliotek terenowych na przykładzie Lidzbarka Warmińskiego” mgr Krystyny Orłowskiej-Wojczulanis i mgr Agnieszki Mikołajczak.

Następnie głos oddano seniorom. Początki działalności biblioteki wspominała pani Maria Arsenicz, wieloletnia kierowniczką Działu Opieki nad Filiami, okres lat 70., pani Zofia Smołucha, kierująca przez blisko dwadzieścia lat polityką gromadzenia zbiorów, zaś lata ostatnie przedstawicielka najmłodszego pokolenia bibliotekarzy — pani Maria Wiśniewska, kierowniczką czytelni PBW.

Warto tu wspomnieć, jak powstawała jubilatka. Powołało ją w styczniu

1946 r. Kuratorium Okręgu Mazurskiego, przydzielając jej pokój o pow. 9,2 m² w budynku Liceum Pedagogicznego przy ul. Pieniężnego 3 oraz pierwsze 368 książek o tematyce pedagogicznej. Organizatorem i pierwszym kierownikiem był Otton Lipkowski, wizytator Oddziału Kształcenia Nauczycieli Kuratorium. Po nim od 1 września 1947 do 31 grudnia 1952 r. kierował placówką Michał Chomin. Pierwszymi bibliotekarkami były Anastazja Chomino-wa (1947—1960), Jadwiga Lipkowska (1947—1950) i Helena Kamińska (1950—1965).

W pierwszych latach biblioteka pracowała w bardzo trudnych warunkach. Finansowo i organizacyjnie podlegała Kuratorium, nie miała własnego budżetu, statutu ani zatwierdzonego regulaminu. W swej pracy czerpała z doświadczeń ocalałych po wojnie bibliotek o podobnym profilu. Księgozbiór biblioteki powiększał się dzięki różnym źródłom — darom od nauczycieli repatriantów, przydziałom z Kuratorium i Ministerstwa Oświaty oraz niewielkim zakupom. Pierwszymi czytelnikami byli nauczyciele i uczniowie Liceum Pedagogicznego, stopniowo przybywali także nauczyciele doksztalający się na różnego rodzaju kursach. 12 listopada 1946 r. w „Wiadomościach Mazurskich” ukazała się następująca wzmianka o bibliotece: „z inicjatywy Kuratorium O. S. Mazurskiego w Olsztynie powstała dla nauczycielstwa nowa kulturalna placówka: Centralna Biblioteka Pedagogiczna i Czytelnia. Zawiera ona 611 dzieł w języku polskim treści pedagogicznej, psychologicznej, dydaktycznej itp., a nadto ok. 3000 dzieł w jęz. niemieckim. Czytelnia rozporządza czasopismami, z których nauczycielstwo może korzystać w poniedziałki, środy i soboty w godz. 17.00—20.00”.

W następnych latach działalność biblioteki zaczęła się systematycznie rozszerzać. Wpłynęło na to organizowanie nowych placówek oświatowych — Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Oświatowych i jego agend powiatowych, w których biblioteka znalazła naturalnych sprzymierzeńców, a także zmiana jej sytuacji prawnej i lokalowej.

W roku 1951 Ministerstwo Oświaty wydało Statut Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej, który określił jej sytuację prawną, rolę i zadania, usamodzielił budżetowo i zmienił nazwę na Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka; stanowisko kierownika podniesiono do rangi dyrektora. Lata 1951—1955 to okres powstawania ekspozytur terenowych PBW. Powołano wówczas 18 Powiatowych Bibliotek Pedagogicznych — filii PBW. W roku 1954 utworzono w PBW Dział Opieki nad Powiatowymi Bibliotekami Pedagogicznymi, który koordynował ich pracę, przygotowywał i stabilizował kadre bibliotekarską, ustalał rodzaj i formę działalności. Utworzenie filii pozwoliło na lepszą organizację czytelnictwa nauczycieli, umożliwiło dotarcie z książką pedagogiczną do najbardziej odległych od Olsztyna szkół i placówek. W efekcie następował systematyczny rozwój księgozbiorów i wzrost czytelnictwa wśród kadry pedagogicznej województwa.

W roku 1952 bibliotekę przeniesiono do budynku Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Oświatowych (WODKO) przy ul. Artyleryjskiej 1 (budynek jest jej siedzibą do dziś). Znacznie poprawiło to warunki pracy biblioteki. W budynku mieściło się także biuro Zarządu Okręgu ZNP oraz Klub Nau-

czyciela. Takie sąsiedztwo pozwoliło bibliotece włączyć się jeszcze bardziej w działania władz oświatowych, instytucji i organizacji mających na celu podnoszenie kwalifikacji nauczycieli województwa. Usamodzielnienie budżetowe bibliotek pozwalało na lepszą politykę gromadzenia zbiorów. Głównym źródłem wpływu książek stały się zakupy własne.

W okresie 1953—1964 dyrektorem placówki była Anna Morawska. Za jej kadencji powstała większość bibliotek powiatowych, zaś placówka olsztyńska weszła w fazę stabilizacji kadrowej i systematycznego planowego rozwoju w zakresie form i metod pracy. W roku 1954 w poczet czytelników biblioteki zapisani zostali pierwsi studenci oraz wykładowcy powstałego właśnie Studium Nauczycielskiego. Będą odtąd drugą, najbardziej liczną grupą czytelniczą PBW. Od roku 1964, wraz z objęciem dyrekcji biblioteki przez Tadeusza Gączwoskiego, placówka wpisała się w działalność kulturalno-oświatową w regionie. Inicjowała i organizowała różnego rodzaju imprezy czytelnicze, liczne wystawy, przeglądy nowości, spotkania, konkursy itp. Powstały wówczas Dział Służby Informacyjno-Bibliograficznej tworzył kartoteki zagadnieniowe, prowadził bieżącą informację bibliograficzną i poradnictwo. Urządzano konkursy dla czytelników i inne imprezy upowszechniające czytelnictwo wśród nauczycieli. We współpracy z bibliotekami szkolnymi organizowano spotkania autorskie, kiermasze książek, biesiady literackie. W roku 1956 biblioteka osiągnęła bardzo wysoki wskaźnik zasięgu czytelnictwa — 70% wszystkich nauczycieli województwa korzystało z usług PBW i filii.

Kolejny dyrektor placówki, Leonard Turkowski (1969—1973) kontynuował starania poprzedników o modernizowanie lokalu. Odnowiono większość pomieszczeń, wyposażono w nowy sprzęt biblioteczny. Zakupiono pierwsze urządzenia audiowizualne, co pozwoliło na zapoczątkowanie gromadzenia zbiorów dźwiękowych. Wraz ze wzrostem księgozbiorów i czytelników, odpowiednio do zadań i zróżnicowanych usług wobec środowiska, rozwijała się kadra bibliotekarska tak pod względem ilościowym, jak i fachowym.

Znaczący okres w historii biblioteki to 23 lata dyrekcji Mariana Filipkowskiego — od 1 listopada 1973 r. do dzisiaj. Jest to czas ważnych zmian, osiągnięć i rozwoju biblioteki jako profesjonalnej i twórczej placówki oświatowo-wychowawczej, przodującej w skali Olsztyna i województwa, a w wielu dziedzinach także w skali kraju.

Od roku 1973 nastąpił okres intensyfikacji kształcenia i doskonalenia nauczycieli, związany z przygotowaniem do reformy oświaty. W województwie olsztyńskim studia zaoczne podjęło ok. 2 tys. nauczycieli, w roku 1977 na olsztyńskiej WSP studiowało ok. 1600 studentów studiów dziennych. Zapotrzebowanie na książki ogromnie wzrosło i miało bezpośredni wpływ na zwiększenie zbiorów bibliotecznych, liczbę czytelników i wypożyczeń. Wtedy właśnie na zbiory wydatkowano najwięcej, roczne zakupy nowości wynosiły około 6 tys. tytułów, prenumerowano ok. 220 tytułów czasopism.

W roku 1975 w wyniku reformy administracyjnej kraju sieć bibliotek pedagogicznych naszego województwa zmniejszyła się do dziesięciu placówek. W ich formalnym i merytorycznym podporządkowaniu nie zaszły żadne zmiany. Wszystkie dysponowały już wówczas dość dobrymi lokalami, w miarę stabil-

nymi budżetami i systematycznie doskonalącą się kadrą fachowych bibliotekarzy. Gwałtownie rosnące potrzeby czytelnicze placówki te potrafiły zaspokajać coraz lepiej.

Biblioteka olsztyńska wszakże coraz dotkliwiej odczuwała swoje ograniczenia lokalowe — lawinowo rosnący księgozbiór i coraz większa liczba użytkowników „rozsadzały” stary budynek. Po wielu zabiegach uzyskano zgodę na remont kapitalny i rozbudowę. W latach 1982—1986 przeprowadzono remont w dwóch etapach: w pierwszym dobudowano piętro, dzięki czemu powierzchnia placówki wzrosła o 800 m². Drugi etap to modernizacja starej części budynku. Łącznie powierzchnia biblioteki powiększyła się blisko czterokrotnie. Nową część lokalu przeznaczono na wydziały obsługujące czytelnika i salę konferencyjną. Stara część to administracja i magazyny zbiorów. 16 kwietnia 1988 r. biblioteka przyjęła imię profesora Tadeusza Kotarbińskiego i idee patrona stara się realizować w codziennej pracy.

Lata osiemdziesiąte to także wejście do biblioteki — już na szerszą skalę — techniki. Zorganizowano Wydział Reprografii, świadczący usługi kserokopii, początkowo na maszynie UK 500, potem na coraz nowocześniejszych Canonach i Sharpach, równolegle tworzył swoje zbiory Wydział Zbiorów Specjalnych. Wyposażony w coraz lepszy sprzęt (magnetofony, magnetowidy, kamera wideo) gromadzi zbiory audiowizualne w postaci wideokaset, nagrań dźwiękowych, zbiorów ilustrowanych, które służą nauczycielom jako nowoczesne pomoce dydaktyczne.

W latach dziewięćdziesiątych przyszła kolej na komputeryzację procesów bibliotecznych. Z trudem (zaczęły się już kłopoty finansowe) gromadzono sprzęt, a w roku 1993 w oparciu o program MAK rozpoczęto tworzenie baz bibliograficznych.

Przełom lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych to okres dynamicznego i twórczego rozwoju biblioteki w zakresie form pracy dydaktyczno-oświatowej, naukowej i kulturalnej na rzecz czytelników i całego środowiska. Biblioteka przekształciła się w ośrodek informacji naukowo-pedagogicznej, trwale wpisany w proces kształcenia i doskonalenia kadr pedagogicznych. Licznie organizowane przez bibliotekarzy imprezy, mające na celu upowszechnianie czytelnictwa, rozwijają zainteresowania czytelników, inspirują i popularyzują działania nowatorskie oraz dorobek artystyczny nauczycieli. Współpracują z biblioteką w różnych przedsięwzięciach: Kuratorium Oświaty, IKNiBO (późniejszy ODN i WOM), WSP, szkoły średnie i podstawowe, LOP, SBP oraz nauczycielskie związki zawodowe.

Wśród mnogości form i imprez organizowanych i realizowanych przez bibliotekę (oraz jej filie) warto wspomnieć choćby niektóre, najczęściej stosowane. Są to:

- spotkania autorskie i promocje z wybitnymi naukowcami oraz pisarzami,
- spotkania z twórcami i ludźmi zasłużonymi dla regionu Warmii i Mazur,
- prelekcje, odczyty głównie z zakresu pedagogiki i wychowania,
- ekspozycje książkowe tematyczne i okolicznościowe,
- wystawy dorobku nowatorskiego nauczycieli regionu,

- wystawy twórczości artystycznej nauczycieli (w Galerii „Bakalarz” otwartej w bibliotece w roku 1989),
- konferencje metodyczno-przedmiotowe (wspólnie z WOM) sesje naukowe, seminaria popularnonaukowe,
- szkoleniowe rady pedagogiczne, wywiadówki, lekcje biblioteczne dla nauczycieli,
- konkursy (coroczny na najlepszego czytelnika-nauczyciela, na najlepszą pracę magisterską — do tej pory siedem edycji).

Oprócz tych działań biblioteka prowadzi stałą pracę bibliograficzną, a od kilku lat także wydawniczą. Jej owocem są bibliografie poświęcone patronowi *Tadeusz Kotarbiński (1886—1981)*, wybitnym pedagogom regionu: Marii Zientarze-Malewskiej, Władysławowi Gębikowi oraz Leonardowi Turkowskiemu (przygotowana do druku). Pracą cykliczną jest *Bibliografia publikacji nauczycieli województwa olsztyńskiego* obejmująca lata 1945—1985 (t. 1) i 1985—1990 (t. 2). Obecnie przygotowwany jest tom 3 za lata 1991—1995.

Pięćdziesięciolecie biblioteki znalazło odbicie w towarzyszącej jubileuszowi wystawie prezentowanej w holu biblioteki. Historia przemówiła przez dokumenty, opracowania i rekwizyty. Autor wystawy, Zbigniew Ślesiński, zgromadził w kilku działach pierwsze nabytki księgozbioru, kroniki, wycinki prasowe, fotografie z licznych imprez bibliotecznych, wydawnictwa biblioteczne. Wzbogacił je planszami obrazującymi formowanie struktury organizacyjnej, statystycznymi opracowaniami osiągnięć w poszczególnych latach. Klamrą spinającą wystawę uczynił kalendarium najważniejszych wydarzeń pięćdziesięciolecia.

Dzień jubileuszu zawsze jest pretekstem do podsumowań i wniosków. Dyrekcję i zespół pracowników PBW cieszy najbardziej świadomość, że czytelnicy z biegiem lat coraz liczniejsi, a także bardziej wymagający, traktują tę bibliotekę jak swoją i oceniają jej zbiory i formy działania bardzo wysoko. Taka ocena zobowiązuje... Nawet w tak trudnych dla oświaty czasach zespół bibliotekarzy pracuje z poświęceniem, twórczo, by w następne pięćdziesięciolecie wejść jako nowoczesne centrum kultury pedagogicznej, znakomicie wyposażone, skomputeryzowane i — jak zawsze — przyjazne dla każdego użytkownika.